

[Leth Mouritzen.]

tænkt paa Værelser, der ikke i Dag er gjort til Genstand for Fremleje. At give fri Opsigelsesret for fremtidige Fremlejemaal vedrørende Værelser, der i Dag allerede fremlejes, vil ikke skaffe flere Værelser frem. Ikke desto mindre betyder Flertallets Affattelse af § 64 e, Stk. 8, som jeg for-gæves protesterede mod ved Forslagets anden Behandling, at den frie Opsigelsesret ogsaa indføres for saadanne Værelser, som allerede er udlejet. Med andre Ord, naar Fremlejenævnet har godkendt en Opsigelse af et i Dag bestaaende Lejemaal, er dette Lejemaal i samme Øjeblik automatisk faldet uden for Nævnets Forretningsomraade. Det er en ganske urimelig Fremgangsmaade, hvorved Fremlejenævnene ganske langsomt vil uddø, idet de tilbage alene vil have Kontrollen med Lejeansættelser, en Kontrol, der oven i Købet bliver ganske illusorisk, naar Nævnene er ude af Stand til at tage Haand i. Hanke med Opsigelsen. Jeg understreger, hvad jeg sagde i Gaar, at i hvert Fald for Københavns Kommunes Vedkommende var det en given Forudsætning for i 1943 at nedsætte Fremlejenavn, at man havde den absolutte Kontrol med Opsigelsesforholdene.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har jeg forstaaet saaledes, at han trods det, at Udformningen af Stk. 8 gaar videre, end da han gik i Forlig med Venstres og de konservative Medlemmer af Udvalget, nu har sluttet denne Affattelse, fordi Udlejerne i de bestaaende Lejemaal efter hans Opfattelse ikke vil blive animeret til Genudlejning af deres Værelser, hvis de fremdeles skal til Fremlejenævnet for ogsaa at kunne opsiges den næste Lejer. Der foresvævede det ærede Medlem noget om, at disse Udlejere vilde blive ringere stillet end Udlejere i de Fremlejemaal, der oprettes efter dette Lovforslags Vedtagelse.

Betragtningen er ganske uholdbar. For det første skal de paagældende Udlejere have de bestaaende Fremlejemaal til Nævnene for at faa deres logerende opsagt, og derved kan man sige, at de er daarligere stillet end de nye Udlejere, men de er ikke daarligere stillet, end de har været siden 1943, da Fremlejenævnene oprettedes. For det andet har disse gamle Udlejere netop ved at have faaet Fremlejenævnenes Godkendelse af en Opsigelse af en logerende, som de

havde noget imod, faaet bekræftet, at Fremlejenævnene trods al Snak om det modsatte er villige til at godkende Opsigelse, hvor det har Rimelighed for sig. En saadan Udlejer har efter min Mening intet som helst Grundlag for at føle sig besværet ved at komme til Fremlejenævnet næste Gang, han mener at have skellig Grund til at faa en logerende opsagt, og hverken Udvalgets Flertal i Almindelighed eller det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen i Særdeleshed har nogen som helst saglig Grund til at opretholde Formuleringen af Stk. 8 og imødekomme disse Udlejere paa Bekostning af Samfundets Kontrol med Opsigelse i Fremleje-forhold.

Det foreliggende Ændringsforslag dækker derimod det, som Flertallet oprindeligt tænkte sig, og nu synes jeg, at Tingets ærede Medlemmer af saglige Hensyn og ikke for min eller mit Partis Skyld, men alene til Gavn for de Tusinder af Medborgere, der maa friste en kummerlig Tilværelse i fremlejede Værelser, skulde bekvemme sig til at stemme for Ændringsforslaget, hvorved der tilvejebringes en Smule Orden i Forholdet mellem Motiverne og Lovteksten. Det andet bliver efter min Mening til Skade for Rigsdagens Værdighed; det er i alt for høj Grad, som jeg sagde i Gaar, baade Lovjask og Lovlusk.

Ordføreren (Lorentzen): Jeg skal prøve paa ikke at krænke Tingets Værdighed og udtale mig ganske kort. Min Udtalelse gaar ud paa, at Flertallets Ændringsforslag Nr. 2 i den Affattelse, hvori det blev vedtaget her ved anden Behandling, efter min bedste Overbevisning fuldt ud dækker den Aftale, der blev truffet mellem Flertallet i Udvalget og det af Indenrigsministeren nedsatte Huslejeudvalg.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale at stemme imod det Ændringsforslag, der er stillet her ved tredje Behandling, og at holde os til den Form, som Lovforslaget har faaet ved anden Behandling.

Aksel Møller: Ogsaa jeg vil gerne anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Lovforslaget i den Affattelse, hvori det blev vedtaget ved anden Behandling. Det er naturligvis fuldstændig rigtigt, at der har været et stort Problem knyttet til, hvorvidt det alene skal være de fremtidig